

REDAȚIUNEA.
 Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
 Scrisori nefrancate nu
 se primesc. Manuscripte
 nu se retrimit.
 INSERATE se primesc la AU-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și e-
 la toate Birourile anuale:
 în Viena: M. Duka Nachf.
 Sax. Augensfeld & Emrich Lesner,
 Heinrich Schalek, Rudolf Mosse,
 A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
 în Budapesta: A. V. Seidber-
 ger, Ekstein Bernat. în Ham-
 burg: Maroy & Liebmann.
 PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 ră garmonă pe o coloană 5 or.
 — Publicări mai dese după
 tarifar și învoială.
 RECLAME pe pagină a 8 a o
 săptămână 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se pronunță la toate ofi-
 ciele poștale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare
 Târgul Inului Nr. 50, etaj
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
 v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 143.

Brașov, Miercuri 28 Iunie (11 Iulie).

1900.

„Pacturile“ cu Szell.

Ați șeptemână faimosul organ al lui Banffy a publicat un articol de fond „sensational“ foarte lung, care a fost, se vede, merit să pună vîrf șirului nesfîrșit de articule și corespondențe, ce le publică această fîiă dela începutul anului, cu scop de-a blama politica de naționalitate a ministrului-președinte Szell înaintea marelui public șovinist maghiar.

Acest articol face o scurtă introducere plină de fariseim, în care se asigură, că numai cu grea inimă cei dela „Magyar Szo“ se vîd constrinși în interesul public al maghiarimei a face deja acum nisce destăinuirii, pe cari de altfel, ca contrari ai lui Szell, le-ar retăcă până când acesta ar sêvîrși păcatul, dându-le ocaziune de a-l demasca și timbra cum se cuvine.

Și cari sunt aceste destăinuirii? Fîiă banffystă le împarte în trei capitule, ale căror titluri ne spun tot: 1) Pact cu Românii; 2) Pact cu partida poporală; 3) Causa și fînta trădării. E vorba adecă în toate acestea de pacturi ale miuistrului-președinte Szell în vederea viitoarelor alegeri dietale.

În ce privește pactul Nr. 1 numita fîiă a afirmat, că Românii au ținut sub președința metropolitului Mețianu o adunare secretă, care a adus o deciziune formulată în patru puncte, conținînd condițiunile alianței electorale cu guvernul — și care deciziune ar fi fost prezentată de metropolitul lui Coloman Szell.

Vêdurăm, cum a fost desmintită de ambele părți fama de mai sus, publicată de „Magyar Szó“, că Românii ar fi cerut o conferință secretă sub președința metropolitului Mețianu și că ministru-președinte Szell ar fi încheiat pact cu metropolitul și cu Românii, ca să cedeze acestora 40 de cercuri electorale.

Noi nu ne-am grăbit a lua notiță de „grozavele destăinuirii“ ale lui „Magyar Szó“, ci am voit să vedem mai întâiu, ce impresiune vor face în cercurile lui Szell. Bine că diarele guvernului se prefac a nu prea lua notiță de exagerațiunile șoviniste ale celor dela „Magyar Szó“, dîr Szell și cu ai sêi țin totuși bine sêmă de exagerațiile acestea și de atacurile șoviniste ale fîiei lui Banffy, mai cu sêmă în cestiunea naționalităților.

Și scie foarte bine Coloman Szell, de ce trebuie să se păzescă așa de mult de atacurile nesăbuite ale viclênului „föudvarmester“. Șovinismul, pe care l'au hrănit și l'au crescut toți cei, cari au succedat de 30 de ani încôce în guvernele unguresci, a devenit o dihaniă mare și periculoasă, lângă care e greu a face politică chiar pentru un om tacticos și precaut, ca d-l Szell. Decî, după cum ne-am convins de atâtea-orî, Coloman Szell trebuie să arunce aproape dîlnic acestei dihăanii câte-o bucătură sdravênă, s'o sature cât de cât, ca să nu-l înghită în cele din urmă pe el însu-și. Cu atât mai mult trebuie să se ferescă de furia șovinistică când se tractează de a pregăti intrarea „Daco-Românilor“ în partida guvernului.

Mareșalul unguresc al curții a fost și el ministru-președinte și încă patru ani, prin urmare mai scie câte ceva, ce sunt în pozițiune a afla numai ministrii-presidenți. Și sunt ômenî, cari au memoriă bună chiar și pentru faimele, ce apar dîn când în presa politică dinăuntru și dinafară, faime, ce sunt adese-orî lansate anume din așa numite „locuri competente“, pentru ca să sondeze și să pregătescă cu incetul terenul unei viitoare acțiuni.

Ei bine, pôte nu puținî își vor aduce încă aminte, că istoria cu cei patru-deci de deputați români guvernamentali meniți a representa

pe semenii lor dintre Tisa și Carpați în dieta ungurescă, e mai vechiă chiar, decăt neașteptata carieră de primă Excelență, ce o făcû peste nôpte voinicosul fișpan ardelean de odinioară.

Foile din Germania încă de pe vremile lui Szapary lansau din când în când planul de a se forma o puternică majoritate guvernamentală în Ungaria, în care să între cei 40 Români, cari dimpreună cu Slovacia, Sașii, Sêrbii, etc. să facă 80 și să formeze ast-fel razimul pentru pacificarea soluțiune a cestiunei naționalităților în Ungaria.

Va se dîcă zama se ferbe de mult și, când a venit Banffy la putere, el a găsit la locurile competente planul schițat gata. Și tot diarele germane sciau să ne spună, că a luat asupra-și speciala misiune să împace naționalitățile. Incepuse cu Sașii și se legă înaintea parlamentului, ca să legea de naționalitate, decă și intru cât se vor potrivi cu „caracterul național maghiar“.

Atacat aspru de opoziția pe totă linia, Banffy numai prin potențarea șovinismului față cu naționalitățile s'a mai putut ține cât s'a ținut, dîr nu-i mai puțin adevêrat, că cei dela împêrăția puneau la început mari speranțe în Banffy, încât privea pășirea pe scenă a celor 80 de deputați guvernamentali, cari aveau să reprezente naționalitățile în parlament.

Cădênd Banffy, biruitorul lui, Szell a rêmas nu numai cu formula sa vestită pentru aplanarea conflictului cu Austria, ci și cu problema cea grea nededegată de antecesorul sêu, a împăcării naționalităților. Și Banffy scie, și scie pôte mai bine, decăt s'ar presupune, că formulele trebuie să mîrgă mână în mână și că e vorba și de realizarea planului vechi cu naționalitățile.

De aceea fîiă fostului ministru-președinte, născocind un text al pre-

tinsului pact al lui Szell cu Românii, nemeresece cum se cade numărul de 40 de deputați „gubernamentali“, cari sunt în perspectivă de-a fi aduși pe teren.

Banffy mai scie foarte bine, că Szell nu va cuteza să încheie vre-un pact politic cu Românii în împrejurările de față, când mai astă-iernă, spunênd, că l'a vizitat Dr. Iosif Gal, s'a jurat înaintea dietei, că n'a vrut să stea de vorbă cu el, numai ca să nu se pôtă dîce (de șovinistii extremi, firesce), că a fost influințat de un Român, deși guvernamental.

Va să dîcă nu e vorba de pact. O scie Banffy destul de bine și o spune acum și Szell în desmintirea oficioasă. Cu toate astea se tractează însê serios de realizarea planului lansat de mulți ani pentru a îngheba naționalitățile în partida guvernului.

Ministru-președinte Szell vrê să aibă pe cei 40 Români, însê fără pact, fără condițiuni și fără nici un obligâmêt, êr Banffy născocesce pacturile numai cu scop de a suspiționa înaintea publicului maghiar „politica națională“ a lui Szell, ca să-l sdruncine și să pôtă ajunge êrăși el tare și mare.

Așa stă decî lucrul, că guvernul cu ômenii sêi lucrêză din rêsputeri să ajungă la rezultatele, despre cari vorbesce fîiă banffystă, însê fără de nici un risic și fără de nici o îndatorire.

Încă ar mai fi ce ar mai fi, decă ar fi serios cu pacturile, dîr pericolul situațiunei de față pentru Românii e prin aceea mai mare, că, dintre cei doi, Szell are dreptate, și că la un pact cu Românii guvernul nu se gîndesce, dîr pentru aceea lucră din rêsputeri sê-i mîne în staulul guvernamental.

FOILETONUL „GAZ. TRAN.“

Un om fără patriă.

Istoriôră americană, de Fr. C. Wickede.

Este numai istoria unui om simplu, a căruia apariția pe teatrul lunei n'a făcut epocă, pe care voiți să o istorisesc, căci interpretarea, la care a participat, n'a reușit și l'a dat în grația judecătorilor sêi. Nu s'a auđit nimic de existența sa și chiar și în patria lui numai puținî au fost, cari și-au adus aminte de el, când diarele în tòmna anului 1863 au adus scire despre mórtea lui ou următoarele cuvinte: „În 11 Maiu a murit pe bordul corvetei „Levant“ al Statelor-Unite la 20° 11' lățime sultică și 13° lățime vestică Philip Nolan“.

Și totuși acest bărbat, Philip Nolan, a fost odinioară destinat de a juca un rol mare.

Era în anul 1806, când colonelul Burr, vice-președinte al Statelor-Unite sub Jefferson (1801—1809), a fost acusat de trădare de patriă și arestat în urma invinuirii de a fi urzit o conjurațiune, al că-

reia scop era înființarea unei împêrății sudice sub domnirea sa. Planul sêu parea a fi fost bine organizat și între nenumărații aderenți ai îndrăznețului aventurier era Philip Nolan, sub-locotenent în armată, unul din cei mai activi și mai însemnați. În fortul Massac s'a fost alăturat el la întreprindere, care, cum s'a întêmpat deja adese-orî, s'a pus în scenă prea curênd, decăt ca să pôtă avea succesul dorit. În expedițiunea dela New-Orleans el a fost prins dimpreună cu șeful sêu și tras înaintea tribunalului de rêsboi în fortul Adams. El n'a fost mai mult și nici mai puțin vinovat ca alții, cari au lăsat să fiă orbiți de perspectivele seducătore ale lui Aaron Burr. Este însê un proverb vechi, că pe hoții mici îi spânzură, êr celor mari le dau drumul. Așa s'a întêmpat și aici. Burr a fost liberat pe cuvênt, că lipseau dovedile, êr Nolan și alții au trebuit să sufêră pentru păcatele lui. Infuriat din cauza tratării, ce a întêmpinat'o, Nolan sta înaintea judecătorilor sêi, ca să-și audă sentința și anevoiă s'ar fi auđit ceva despre viitorul lui, deôre-ce pe toți cei bănuți și acușați i-au lăsat să scape ou câte-o pedepsă neînsem-

nată, decă trufia sa tinerescă nu l'ar fi răpit a da un respuns, care a făcut din el ceea ce a fost pe atunci: „Omul fără patriă“. La întrebarea obișnuită a presidentului, decă Nolan mai are să dîcă ceva spre justificarea sa înainte de a se pronunța sentința, el se ridică, dîdî cu pumnul în masă și strigă: „Dracu să ia Statele-Unite. A-și voi să n'am lipsă să mai aud nici-odată nimic de ele!“

Mai toți ofierii tribunalului erau dintre cei cari au luat parte la rêsboiul de independență și cari își puseseră în joc viața pentru ideia, pe care acusatul o oalcă aici în picioare. Nolan însê era un fiu al naturii neîmblândit; năsout pe o plantage în Texas, unde cea mai bună societate, ce o avea, nu era în cazul cel mai favorabil, decăt un ofier spaniol sêu un vîndêtor din New-Orleans. El n'avû altă educațiune, decăt instrucțiunea, ce o primea ierna dela un învățator englez. De alt-fel jumătate din jugeta sa și-o petrecuse cu fratele sêu în preiiile patriei cu „lasso“ în mână, la vînătorea după bivoli pe câte un cal sêlbatic prins de el însu-și, așa că scia prea puțin despre Statele-Unite. Mai târziu Uniunea îi dîdû

uniforma, ce o purta și sabia, cu care a scuti patria sa, — a jurat, dîr statul a voit să-l pedepsescă pentru păcatul altuia, și deși nu putem să justificăm fapta sa, totuși nu putem să-l condamnăm prea tare.

Tribunalul, după aceea esclamară a lui Nolan, care a fost produs nespūsă indignare, s'a retras, dîr deja după 15 minute el reapărû cu sentința: „Că sub-locotenentul Philip Nolan e vinovat de trădare de patriă și condamnat, de a nu auđi nici-odată nimic de Statele-Unite“.

Nolan rise, dîr pe fețele palide de jur împrejur nu se vedea ilaritate. Pedepsă pârû destul de domolă, — numai propria sa dorință avê să fiă împlinită, și ea a fost împlinită. Dela 23 Septembrie 1807 până în ziua mórții sale 1863, el n'a mai auđit nici-odată numele patriei sale și 65 de ani a fost un om, care n'avea patriă. Președintele Jefferson a întărit sentința, de pe care Nolan a primit o copă. Când mai târziu a ars clădirea guvernului în Washington, au ars și hârțiile privitoare la acest proces, și când în anul 1817 căpitanul Watson a raportat în departamentul dela Washington asupra lui Nolan, acesta a fost

Ratificarea convenției dela Haga.

Prin „Monitorul Oficial“ de Duminecă s'a promulgat legea votată de Corpurile legitime române, autorizând guvernul a ratifica și, dacă va fi trebuit, a face să se execute convențiile și declarațiunile conferinței internaționale pentru pace dela Haga, semnate la 17 (29) Iulie 1899, și anume:

I. Convențiune pentru regularea pe cale pacifică a conflictelor internaționale;

II. Convențiune asupra legilor războiului pe uscat;

III. Convențiune pentru adaptarea la războiul maritim a principiilor convențiunii dela Geneva, din 22 August 1864;

IV. Declarațiune relativă la interdicțiunea, pe timp de 5 ani, de a arunca proiectile și explosive din înălțimea baloanelor său prin alte nouă moduri analoage;

V. Declarațiune relativă la interdicțiunea întrebuițării proiectilelor, ce au de scop unic de a răspândi gazuri asfixiante sau delerale;

VI. Declarațiune relativă la interdicțiunea întrebuițării glonțelor, care se lătesc sau se turtesc ușor în corpul omului, precum sunt glonțele cu cămașa esteriore, care, a căror cămașă n'ar acoperi în întregime miezul glonțului, sau care ar fi proiectate cu tăieturi.

Războiul în China.**Sorțea Europeanilor în Peking.**

Pe când jurnalele din Shanghai spun, că scirea despre măcelărirea reprezentanților străini din Peking, a soțiilor și copiilor lor și a gardelor europene este adevărată, pe atunci telegramele sosite la Berlin dela guvernatorul din Santung anunță, că la 3 Iulie se aflau încă în Peking 2 clădiri de ambasade, și agenția „Reuter“ din Londra publică scirea telegrafică, după rapoarte consulare autentice, că clădirile ambasadelor din Peking erau încă întregi în 4 Iulie. Chinezii au renunțat a-le ataca, fiindcă Europeanii și așa vor fi siliți să se predea, după ce nu mai au nici un fel de proviziune.

Conform acestora, teribilul măcel sângeros din Peking nu s'ar fi întâmplat, precum a fost descris la început, sau cel puțin nu s'a întâmplat în forma cumplită, în care a fost vestit Vineri și Sâmbătă prin toate ziarele europene.

Iudoiala o mărește însă o altă scire telegrafică din Viena, pe care am semnalat-o ieri. Se dice anume, că toți supușii austro-ungari din Peking, cam 60 persoane, au fost omorâți, și în legătură cu aceasta amintita telegramă dice, că în capitala austriacă s'a răspândit vestea, că două regimente din trupele austro-ungare vor fi trimise în China.

Evident, că din scirile publicate până acum, foarte greu se poate constata adevărul curat.

Pericolul la Tien-Cin.

Intr'aceea se vestesc din Tien-Cin agenției „Wolff“ din Berlin cu data de 2

Iulie, că în acea zi trupele rusești au bombardat partea chineză a orașului, dărâș de rezultat. Numărul trupelor străine dela Tien-Cin este de 10,000.

Aceeași agenția anunță tot din Tien-Cin cu data de 3 Iulie: De aci dimineță începând Chinezii bombardază erăși puternic stabilimentele străine. La ordinul admiralului Seymour femeile și copiii vor fi transportați la Taku, îndată ce va fi posibil.

Intre Tien-Cin și Peking se află o colosală armată chineză, care de sigur va opri trupele europene se evacueze Tien-Cin-ul pentru a merge, fie spre Peking pentru a mântui, ce se mai poate, fie spre Taku, pentru a apăra forturile ocupate în contra năvălei de recucerire a trupelor chineze.

Contra-revoluția.

După sciri primite din Shanghai de agențiile „Havas“ (Paris) și „Reuter“ (Londra) o parte a armatei chineze, condusă de principele Cing, nu vră să se alăture la Boxeri și la oamenii principelui Tuan. Ba se afirmă, că oamenii lui Cing au atacat pe revoluționari. Principele răsăritor Tuan a dat ordin vice-regelui din Santung să ocupe Nanking, însă vice-regele a refuzat supunerea. Jurnalele din Shanghai confirmă scirea, că principele Cing a pus la cale o contra-revoluția în Peking.

Răscola se estinde.

Din Petersburg se telegrafază, că ministru de finanțe a primit în 5 Iulie o telegramă din Kharbin, după care în 27 Iunie resculații unindu-se cu transfugii armatei, au încercat să nimicească linia ferată. Ei au dat foc unui mare pod, au nimicit două căsărmi, firul telegrafic și linia ferată pe o întindere de 40 metri.

Acțiunea puterilor.

Pe când împăratul Wilhelm rămâne constant pe lângă deciziunea sa exprimată în discursul din Wilhelmshafen, făcând ca cuvântul lui de suveran să se realizeze în faptă, pe atunci isvôrele rusești vestesc de-o parte, că răscola începe ici colo a slăbi, și de altă parte chiar prin foia oficială din Petersburg se constată, că forțele armate europene din Taku și Tien-Cin, stând numai din 20,000 oameni, și Chinezii având concentrați între Peking și Tien-Cin 150,000, Europeanii nu vor fi în stare să stea față cu Chinezii. Nu cum-va prin aceasta Rusia ar voi să dea Europei să înțeleagă, că ea, având o colosală armată în provinciile Amur și Manduria, poate să facă ordine și fără celelalte puteri?

E posibil, că China să fie în cele din urmă „pacificată“ prin cooperarea tuturor puterilor. Puterile aliate însă vor întâmpina piedeci colosale, dăr nu mai puțin grea de susținut va fi „perfecta înțelegere“ între ele, după ce vor fi „pacificată“ China. De-oamdată totul e ascuns în tainele viitorului.

Numărul străinilor în China.

Consulul american din Cifu dă următoarea statistică despre numărul străinilor în China. Statistica se referă la anii 1898—99.

În 1898 erau în China 13,421 străini și 773 firme străine. Numărul lor a crescut în 1899 la 17,193 cu 933 firme. După naționalitate erau în 1899: Americani 2335, firme 70; Englezi 3562, firme 401; Germani 1134, firme 115; Francezi 1183, firme 76; Olandezi 106, firme 9; Danezi 128, firme 4; Spanioli 443, firme 9; Suedieni și Norvegieni 244, firme 2; Ruși 2621, firme 19; Austro-Ungari 90, firme austriace 5; Italiani 124, firme 9; Japonezi 2440, firme 195; Portugesi 1423, firme 10; alte naționalități 71.

Sunt în China și 41 episcopi și 664 misionari.

Tuan și Tung-fushiang.

Secretarul și interpretul ambasadei germane în Peking, Goltz, a declarat corespondentului ziarului „Neue Freie Presse“, că nu înțelege de ce amiralii cu cei 13,000 de oameni de care dispun, nu pornesc cât se poate mai grabnic spre Peking. Dacă trupele nu vor înainta repede, nu mai e nici o speranță de a scăpa cu viață pe europeni. Goltz dice, că în actualele împrejurări trebuie procedat foarte aspru, repede și cu hotărâre. Cestiunile de umanitate trebuie lăsate la o parte. Dacă Europa dă dovadă de slăbiciune, își primejduiesc pe un timp îndelungat influența ei în China. Toți Chinezii, care fac parte din conjurația în contra Europei, trebuie omorâți. Prințul Tuan trebuie să fie cel dintâi al cărui cap să fie spânzurat pe zidurile Pekingului. Goltz continuă:

Tuan este șeful partidului mandșu; de ani de zile el jocă la curte un rol mare, e mare camerier și când se făcea recepțiunea ambasadelor, el împreună cu trei sau patru demnitari steteau tot-deună lângă împărat. Prințul Tuan e un om brutal și nesuspus de ambițios. El a înălțurat pe prințul Cing, bărbat de stat chinez. Cing era slab de caracter, însă își dădea seama de puterea Europei și de slăbiciunea Chinei.

Tuan a fost urzitorul loviturii de stat, pe care a făcut-o acum doi ani împărăteasa văduvă. De atunci Tuan dispune de o armată de 10.000 de oameni bine înarmați și pe care Tuan i-a botezat „brigada spiritului tigrilor“.

Generalul Tung-fushiang, care împreună cu prințul Tuan sunt acum tari și mari la Peking, s'a distins cu ocazia recuceririi Kașgarului. Acest general fusese comandant în diferite districte ale imperiului, dăr mai pe urmă împărăteasa l'a chemat la Peking, din motive politice. El are sub ordinele sale 10.000 de soldați, trupe mohamedane, nisece oameni aproape sălbateci, care n'au vădit nici odată europeni, sunt săngeroși și fanatici.

SCIRILE ȚILEI.

— 27 Iunie v.

Osîndirea unui student „antipatriotic“. Foile șoviniste ungurești aduc scirea, că studentul tehnic dela universitatea din Viena, Adolf Wettel, președintele „Reuniunii studenților germani dela școlile superioare“, din Viena, care e cetățean ungar din Verșet, fû osîndit zilele acestea din partea tribunalului r. din Biserica-Albă la 10 zile închisore, eventual 100 corone amendă. Acesta din cauză, că Wettel a amenințat pe profesorul ungar Perjessy Lajos, că îl va bate, deoarece acesta — „cu ocaziunea răspândirii de proclamațiuni antipatriotice în Ungaria“ — a numit într'un diar ungurec „copilandri“ pe studenții din Viena. Perjessy făcû pentru aceasta arătare și urmarea, precum am vădit, a fost pedepsirea lui Wettel. Nici că se putea altfel, după ce el era timbrat ca „antipatriot“, și cei ce l'au osîndit sunt „patrioți“ de cel mai greu calibru.

„Gotterhalte“. „Egyetértés“ pretinde a cunoște un episod, ce dice, că i-s'ar fi întâmplat ministrului Hegedûs cu ocaziunea călătoriei sale în Sécuime. Anume susține, că mergend ministrul să viziteze atelierul de măsurit al contelui Eugen Lazar la Megyesfalu, aci unul dintre membrii comunității bisericesti „valahe“ a credut să facă o plăcere ministrului, întâmpinându-l cu școlarii pe una dintre strade și cântându-i „Gott erhalte, Gott beschütze“. „Egyetértés“ vră să dea „acestei proceduri lipsite de tact și adenc vătămătoare pentru sentimentul național maghiar“ — cum se exprimă el. — aparența, ca și cum ar fi fost inadins pusă la cale.

Cinci sute războie de țesut pentru Sécui. Ministrul ungurec de comerț Hegedûs, cu ocaziunea călătoriei sale în Sécuime, a declarat comitetului administrativ al comitatului Treiscaune, că între femeile sucuicene va împărți „500 războie de țesut scutite de taxe“ — Ce bine i-ar fi stat d lui ministru, dacă acest dar frumos l'ar fi făcut din al său, și nu din al altora numai pentru ai săi.

Reparațiunea „Patriei“. „Deșteptarea“ din Cernăuți revenind din nou asupra cestiunei reparațiunii „Patriei“, dice, că aceasta se va întâmpla de fapt și „Patria“ se va ivi din nou cel mai târziu până într'o lună de zile.

Emigrări. În luna Martie s'au dat din partea ministerului de interne 8134 pașapoarte, partea cea mai mare pentru România și America. Emigrările au luat proporții amenințătoare mai ales din comitatele și ținuturile locuite de naționalități — dice statistica. Cei mai mulți au emigrat din comitatele Sibiu, Brașov, Șarocș, Bacă-Bodrog, Târnava-mare, adevă din ținuturi locuite de Slovaci, Sași și Români. Este aceasta o dovadă de „bună tratare“?

cu totul ignorat, nu se scie, dacă cu intențiune, ori fără intențiune; fapteste însă, că de atunci încôce nici un comandant de marină n'a mai făcut amintire în raportul său de cel osândit. Sub-locotenentul Mitchell dela „Nautilus“, căruia i-s'a încredințat Nolan mai întâiu, a primit următoarea instrucțiune în scris: „Prin sub-locotenentul Neall și-se va preda persoana lui Philip Nolan, fost sub-locotenent în armată. El la ascultarea sa înaintea tribunalului de război a exprimat printr'o injură dură dorința de a nu mai auzi nici-odată nimic de Statele-Unite și sentința decretată împunerea acestei dorințe. Vei lua pe captiv pe bordul corăbiei d-tale și vei întrebuița tot posibilul ca să împiedeci fuga lui. Ii vei da aceeași atențiune, oăutare și îmbrăcăminte, ce-i revine în urma poziției sale de mai înainte. Oficerii de pe bord se vor înțelege între sine privitor la societatea sa; tot-deună însă să fie întâmpinat cu bună cuviință și nici-odată să nu i-se aducă aminte, că este captiv. În nici un fel de împrejurare însă să n'audă despre patria sa ceva, ce i-ar aduce aminte de ea și d-ta vei îngriji cu deosebire ca să

care oficer de sub comanda d-tale să nu vatăme această dispoziție, în care consistă pedepsirea sa. Este voința guvernului, că să nu-și mai revadă patria, de care s'a lăpădat și d-ta vei primi înainte de espirarea timpului traversării pe Mare ordinele necesare pentru susținerea acestei dispozițiuni“. Semnat: Secretarul marinei.

De pe „Nautilus“ Nolan a fost dus pe altă corabie, care pleca pentru o călătorie lungă și comandorul ei, Shaw, a dispus cum este a se urma cu el, precum și măsurile necesare de precauțiune, care au fost susținute de toți păzitorii lui Nolan și erau înmăunate ca instrucțiune de un păzitor celuilalt.

Căpitanul Shaw îi permitea să comunice cum voesce cu oficerii pe bord, cu marinarii însă numai în prezența unui superior. Cu toate acestea el deveni sficios și rezervat, ca toți oamenii, care simt, că sunt numai suferiți. Deore-ce în prezența sa erau eschise toate conversațiunile asupra stărilor de acasă, despre război și pace, de afaceri politice și familiare — conversații, care pe Mare dau mai mult din jumătate

din materia de vorbit — nu vră să l' aibă nici o clasă timp mai îndelungat în societatea sa. Și fiindcă, totuși, ar fi fost atât de nemilos a-l eschide cu totul s'a observat un sistem formal. Luniă îl chema la sine la masă căpitanul, și n' fiă-care din celelalte zile era oșpele unei alte societăți, pe când în celalalt timp el mânca în cabinetul său, ce i-se avizase acolo, unde era postată sentinela. Și soldații marinarii îl invitau la micile lor petreceri și se părea, că compătimesc sincer pe „nasturele de postav“, cum îl numeau ei, fiindcă nu-i era permis să poarte nasturi de aramă strălucitoare pe uniformă. În toate călătoriile sale, nu i-a fost iertat nici-odată a merge pe uscat, și toate ziarele și cărțile, ce le căpăta, erau mai înainte esaminate; chiar și cel mai nevinovat anunț al unei case americane, era tăiat afară, și așa se putea întâmpla, ca în mijlocul raporturilor asupra bătaii/or lui Napoleon și a vorbirilor lui Canning să găsescă o mare gaură.

Când căpitanul Shaw a fost chemat acasă, să apropia de Capetown și a semnalat, după așteptare de câte-va zile, co-

rabia și conținutul ei. Până aci Nolan a privit captivitatea sa numai ca o glumă și arăta mare plăcere pentru călătoria pe Mare; nu puțin s'a mirat însă când a primit porunca să se gătescă de-a părăsi corabia, ca să facă o a doua călătorie, de astă-dată spre Marea-mediterană cu căpitanul Philipps. Acest oficer spuse, că după ce Nolan a eșit erăși din corabia sa, se schimbase, ca și cum ar fi fost alt om; nenorocitul s'a convins, că pentru el nu era întorcere în țară, nici chiar spre a merge în închisore. Acesta fû cea dintâi, dintre cele două-zeci mutări de pe-o corabie pe alta, ce avû să le îndure, ca să-și vadă dorința împlinită. Si sorțea sa a fost de fapt mai grôznică, decât aceea a rebelilor, care de atunci au ridicat arma în contra patriei lor, deore-ce aceștia pot să trăiesc în alte țări și să ia parte la interesele patriei lor, dacă sunt eschiși dela amnestia generală.

(Va urma.)

Orcan. Din Arad se scrie, că în părțile acelea a băntuit Sâmbătă după amedei un adevăret orcan. Mulți arbori au fost smulși din rădăcină și în comuna Micalaca multime de case au fost descoperite. Pagubele sunt foarte mari. Furtuna a băntuit și în alte părți ale țării. În Sătmăș, Micolc, Eger, Magyar Ovar, Ardasat, apoi în comitatul Hunedorei a fost o mare tempestate cu grindină, care a pricinuit pagube mari în sâmbănat. În comuna Feltorony din comit. Moșon un om a fost trăsmit. Un vânt puternic a suflat Sâmbăta și în părțile Brașovului.

Pavilionul român de petrol, dela Vincennes, anexat expozițiunii din Paris, este aproape instalat și va fi în curând inaugurat. Cu instalațiunea a fost însărcinat d. Charles Gr. Lahovary, delegatul special, pentru această secțiune, al comisariatului general român. D-l Romeo Girolamo, pictorul Teatrului Național, a dat ajutorul său pentru a se espune în modul cel mai favorabil panourile, care reprezintă vederi ale exploatațiunilor petrolifere din țără.

Conduct de apă în București. Lucrările pentru alimentarea Capitalei cu apă potabilă din straturile subterane dela Băcu, sunt aproape terminate. Joi se va face o încercare cu aparatele pentru pomparea apei. D. Delavrancea, primarul Capitalei, va asista la această experiență. În curând Bucureștenii vor avé o apă bună de băt.

Comerciu cu China. Pericolul chinez, der mai ales imprejurarea, că circulația cu vaporele pe apele Chinei a devenit acum nesigură, a făcut să se urce mult prețul articolelor de esport chinez. Prețul eventaliilor pregătite din foi de palm și a pielii renumite de capră, amenință să se urce cu aproape 100%. Flăora de ceai de asemenea. Comerțul exterior al Chinei a luat în ultimul deceniu un extraordinar avânt. Pe când la 1890 China incassa pentru articuli de esport 127 milioane tael (oam 202 milioane fl.), pe atunci în 1899 încassările pentru esport făceau 265 milioane tael (424 milioane fl.) Anul trecut întreg esportul Chinei era în valôre de 461 milioane tael, adecă 737 milioane fl. Monarchia noastră importa din China în 1898 articuli în preț de 2,55 milioane fl. din carți numai pe ceai se vine 1,9 milioane. Ca cantitate monarchia importa 9309 măzi metriche de ceai. Rezervele de ceai pe piețele europene sunt adă destul de mari, der fiind-că pe viitor importul se va îngreuna, e foarte probabil ca prețul ceaiului să se urce cu 30—50%.

Grevă de bărbieri. Calfele de bărbieri din Fiume s'a pus în grevă. Ei cer o oră de repaus la și în totă săptămâna o jumătate și de repaus. De nu li-se va implini pretensiunea, Fiumanii sunt amenințați să rămână nerași și netunși.

Rectificare. Intr'o parte a edițiunii numărului nostru de ieri, la soirea despre expoziția școlară, s'au strecurat două erori de tipar, carți conturbă sensul. Anume în șirul 10 de sus, unde se vorbește despre paseri, este a se ceti ornitologia, în locul cuvântului stricat „ronitologia“. De asemenea cu 10 șiruri mai în jos, unde e vorba de plante, este a se ceti corect botaniceii...

Un ceasornic de dame cu lanț de aur s'a pierdut Duminecă pe la 11 ore a. m. pe promenada de sus dela Reservoarul de apă în jos până la școla de stat. Onestul aflător este rugat a-l preda în palatul finanelor d-lui Michael Honigberger, având de-a primi în schimb un onorar potrivit.

Internatul Reun. Fem. Rom. din Brașov.

(Incheierea anului școlar.)

Duminecă după amiazi s'a făcut incheierea anului școlar la Internatul Reuniunii femeilor române din loc. Festivitatea incheierii a fost impreunată, ca de obicei, cu un examen din economia casnică. Pentru public și părinții elevelor s'a aranjat și o mică expoziția din lucrurile manuale efectuate de eleve în decursul anului:

rochiile frumos confecționate, covôre, diferite broderii, între carți s'au putut remarca unele de o frumseță și esactitate uimitore.

Esamenul s'a ținut în curtea internatului, de jur împrejur împodobită cu ramuri verzi. În mijlocul curții erau aședate trei mașini de cusut, o masă cu păzător și o tablă, la care erau invitate elevele să răspundă întrebărilor din croit și prin desenuri făcute cu creta să arate în praxă cunoscințele, ce și le-au câștigat în croitoria. Era de față zelosul comitet al Reuniunii, rolul de președinte al esamenului îl avea părintele Dr. V. Saftu, pe scaunele aședate de jur împrejur ocupa loc publicul asistent, dame și domni.

Festivitatea a fost deschisă printr'o cântare executată de elevele Internatului sub conducerea d-lui institutor Stoicovici, după care președintele a rostit un scurt, der bine simțit discurs de bineventare, arătând, carți sunt condițiile principale, ce trebuie să le întrunescă o femeie, pentru-ca să fiă factor folositor societății și națiunii din care face parte: să fiă adeoă religioasă, bună econoamă și să aibă cvantul de cunoscințe necesare.

A urmat îndată esaminarea elevelor din cursul superior mai întâi din croitoria. Din întrebările puse de domnișora directoră Carolina Teclu și din răspunsurile date, s'a putut ori-cine convinge de munca serioasă, ce s'a pus, de stăruințele și de zelul laudabil, ce s'a desfășurat din partea conducerei Internatului, pentru-ca elevele să-și câștige cunoscințele necesare în această inderlețnicie practică a vieții și să corespondă așteptărilor părinților. În timp ce o elevă răspundea la tablă, făcând desenuri și schițe de tipare, altele țineau în viață mișcare și activitate mașinele de cusut și erăși altele făceau spor cu acul pe pănzaturile de pe masă. Publicul era într'aceea întrținut și cu esaminarea lucrurilor manuale, ce i-se da din mână în mână de eleve.

Nu mai puțin a satisfăcut esamenul din menagă.

La fine s'a făcut distribuția premiilor. Tote elevele au fost împărțite cu premii, ce au constat tot din obiecte practice și folositoare. După aceasta a urmat erăși un scurt discurs de incheiere, rostit de părintele Dr. V. Saftu, apoi un cor, și cu această festivitatea s'a incheiat, lăsând tuturor plăcute și bune impresiuni.

Notez, că numărul elevelor, carți au impopulat anul acesta Internatul-Orfelinat, a fost de peste 30, unele din ele din mari depărtări, chiar și din România.

(N.)

Statua lui Washington la Paris.

În săptămâna trecută, precum scim, s'a inaugurat la Paris statua lui Washington, oferită Franciei de un comitet de dame din Statele-Unite.

Statua, înaltă de șapte metri, reprezintă pe Washington călare, ridicându-și sabia și invocând cerul în favorul armatei sale.

S'au pronunțat discursuri. Ministrul de esterne Delcassé a incheiat discursul său așa:

„Ca om de stat, Washington a fost tot așa de mare, pe cât de mare căpitan fusese. Spiritul său eminent practic se vede în această constituțiune de stat, la adăpostul căreia Republica Statelor Unite a luat, abia într'un veac, dezvoltarea minunată pe care o admiră bătrâna Europă și care îi dă de gândit tot de-odată.

Când a murit, două națiuni luară doiliu: națiunea pe care o întemeieze și națiunea de care fusese ajutat s'o întemeieze pe cea dintâi. Astă-zi, cele 2 popore, mai unite ca ori când și mai convinse ca ori când că, în interesul lor, vor trebui să fiă în tot-déuna ast-fel, sərbătorec impreună memoria sa, ca o învețatură și tot de-odată ca o cheazăși pentru viitor.“

Colonelul Chaillé-Long, însăroinat de damele americane a lua cuvântul în numele lor, evocă amintirea faptelor, carți au provocat resbelul pentru independență decretat de congresul reunit la Philadelphia. Face să reiasă totă gloria acestui strălucit bărbat și termină ast-fel:

„Washington a fost un cuceritor, der un cuceritor al libertății unui popor. El a ridicat la o înălțime neauțită până la densusul drapelul umanității. Să-l onorăm și să-l

glorificăm, ca pe omul cel mai glorios, care a existat.

El a fost credincios Franciei, lui Lafayette, lui Rochambeau, lui Estaing și tuturor prietenilor Franciei până la cel din urmă cés al vieții.

Ridicând acest monument în capitala Franciei, Statele-Unite au vrut să arate Franciei multumirea lor neclintită, eternă, pentru concursul său desinteresat.

Au voit să afirme în față întregiei lumi reprezentată la Paris, prin această splendidă Expoziția, amicitia pe care au închinat'o pe veci acestei țări cu tradiții mari.

Intre Franca și Statele-Unite nu mai există Ocean.“

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Iulie st. v. 1900

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 corône; pe șese luni 12 corône; pe trei luni 6 corône; pe o lună 2 corône.

Pentru România și străinătate: pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

Societ. pentru fond de teatru român.

Programul festivităților

aranjate cu ocaziunea adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român“, ce se va ține în Abrud, Duminecă la 9 (22) Iulie a. c. și zilele următoare.

I. Sâmbătă, în 8 (21) Iulie. 1) Primirea ôșpeților în Zlatna, întâmpinarea în Bucium-Cerbu și incuartirarea lor. 2) Séra la ôrele 7: întruire de cunoscință în grădina publică la „Erdôs“.

II. Duminecă, în 9 (22) Iulie. 1) Participarea la serviciul divin în biserica gr. or. română din loc la ôrele 8 1/2. 2) După biserică la ôrele 10 1/2 Ședința I a adunării generale a „Societății“ pentru fond de teatru român, în biserica gr. or., după programul publicat de comitetul acestei societăți. 3) La ôrele 1 1/2 după amiazi: „Banchet“ în sala otelului „Detunată“. — Biletele pentru banchet à 6 cor. se pot cumpăra în prăvălia d-lui Samuil David negustor în piață. 4) La ôrele 4 p. m.: „Petrecere poporală“ în grădina publică la „Incze“. Prețul întrării: de familiă 2 cor. și de persoană 1 cor. Solvirile se fac la cassă.

III. Luni, în 10 (23) Iulie. 1) La ôrele 9 a. m. Parastas pentru memoria membrilor reșoși ai „Societății“, în biserica gr. or. română din loc. 2) La ôrele 10 a. m. după serviciul divin: Ședința a II-a a adunării gen. a „Societății“ pentru fond de teatru român. 3) La ôrele 8 séra precis: „Serată teatrală cu dans“ în sala Otelului „Detunată“. a) Prolog de Ios. Vulcan. b) „Trei pâlării de Damă“, comedie în trei acte, localisată de d-l Emil D. Făgure. După teatru dans.

Prețurile de intrare pentru Teatru și Dans: Scaunele de lângă prosceniul de persoană 3 cor. Locul I de persoană 2 corône. Locul II de persoană 1 cor. 60 b. Parterre 1 cor. Pentru ori și ce informațiuni, privitoare la p-trecere și teatru, a-se adresa d-lui Dr. Alexandru Borza, medic cercual (președintele secții).

IV. Marți, în 11 (24) Iulie. La ôrele 6 dimineța: Escursiune la stânca „Detunată“. Plecarea se va face din Abrud.

V. Miercuri în 12 (25) Iulie și în zilele următoare, arătându-se dorința, se fac escursiuni: 1) La minele dela Roșia-Montană. Insinările se fac la parochul gr. cat. din Roșia-Mont. Ioan Maior. 2) Escursiune la Vidra, la Cataract, la Dealul melcilor antiluvian și la casa lui Iancu, apoi la Albac și la casa lui Horia. În fine. 3) La Ghețarul dela Scărișoara.

Pentru informațiuni a se adresa parochului gr. or. din Abrudsat Iosif Gombos. Anunțările pentru trăsuri dela Zlatna la

Abrud, pentru incuartirare și pentru participarea la banchet se fac la d-l Dr. Laurențiu Pop avocat. Binevoitorii participanți sunt indeosebă rugați a face anunțările acestea cel mult până în 12 Iulie st. n., fiind-că la cas contrar vor întâmpina greutăți cu acuirea trăsurilor, respective participarea la banchet. Spre orientare: se avisază On. public, că mai acomodat este a se face călătoria dela Alba-Iulia la Zlatna cu trenul dela ôrele 10 a. m. și că prețul unei trăsuri tour și retour din Zlatna la Abrud e 24 corône, în fiă-care trăsură pot avé loc 4 persoane.

A P E L.

Din incidentul adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român“, care se va ține în 22 Iulie a. c. st. n. la Abrud, subscriși, spre a puté da espresiune demnă de importanța cauzei și bucuriei de care trebuie să fiă pătuns tot Românul, vedând conducătorii flămurei pe care stă scris: „cultura națională română“, sosiți la pôla munților apuseni; cu stimă și încredere ivorită din iubire frățească apelăm la toți frații Români din aceste părți istorice și romantice, ca cu dragoste să se înroleze sub această flămură, înscriindu-se ca membri.

Mai fiind cunoscut, că puterea unui popor se manifestă în conștiința națională, vom dovedi numai putere de viață, când ne vom implini o datorință sacră și ca Români vom saluta cu iubire sinceră pe membrii comitetului societății din cestiune, sosiți în 21 Iulie la amedei cu trenul la Zlatna. Veniți deci cu dragoste să-i întâmpinăm. Veniți cu acea ocaziune, având în vedere aspirațiunile naționale și recerințele timpului, să ne întrunim, să ne grupăm în jurul flămurei culturale naționale române. Veniți cu încredere în noi și prin puterile noastre să o arborăm pe piscul munților din a căror sin au eșit atâți eroi naționali. Veniți cu totii la vederea ei prin acțiune comună potențată să lucrăm spre realizarea dorinței pie și juste, de a auși într'un viitor cât mai apropiat de pe bină și de actori români perenându-se gloria străbună și faptele mari demne de imitat ale bărbaților devotați cu trup cu suflet cauzelor naționale române, deja decedați, și așa a planta și desvolta zelul dorit în tôte părțile patriei iubite pentru prosperarea culturală a poporului nostru.

Zlatna, 8 Iulie st. n. 1900.

Iuliă M. Montani, Emanuel Beșă, protopop. paroch.

NB. Carți voese a participa la banchetul din acea și la 1 ora p. m. care se va aranja în onôrea comitetului în pavilionul dela ospătaria opidană din loc, până în 20 Iulie séra să se anunțe la ospetariul, d-l Iuliu Pop.

ULTIME SCIRI.

Londra, 9 Iulie. Din Peking n'au sosit încă sciri oficiale.

Cifu, 9 Iulie. În Mukden au fost omoriți: episcopul catolic, doi preoți și două călugărițe.

Londra, 9 Iulie. Diarele publice sciri necontrolate din Shanghai, după carți cu ocazia atacului asupra străinilor în Peking, o trupă germană ar fi raportat mare victoriă asupra Boxerilor și armatei chinezese. — Tot sciri din Shanghai anunță, că o mare trupă rusescă merge spre Peking. La depărtare de 15 chm. de oraș au avut o ciocnire cu armata chineză, pe care au învins'o.

Jekohama, 9 Iulie. Guvernul japones face mari pregătiri a trimite trupe însemnate în China.

Literatură.

Dietetica poporală, cunoscută și mult folosită scriere poporală a d-lui medic Simeon Stoica, cu privire la modul de viață a țeranului român, se vinde cu prețul scăzut dela 1.60 bani la 1 corôna plus porto. De vânzare la Tipogr. A. Mureșianu librăria Ciurcu, Gabonyi și Zeidner în Brașov.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri economice.

Pentru economii de vite este de neprețuit folos marele și valorosul op Zoo-technia s'eu cultura generală și specială a vitelor, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioară din București (Herăstrău). Deși am anunțat încă de astătomnă aparițiunea acestui prețios op, el n'a străbătut până acum în părțile de dincoace de Carpați. Ađi însă se găsește în deposit la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov și se p'ote trimite imediat ori cui îl cere. „Zoo-technia“ este partea a treia din „Manual de agricultură“ al d-lui Maior, care a fost atât de călduros ap'reat din partea întregii prese române și premiat și din partea Academiei Române. „Zoo-technia“ cuprinde 779 pag. format mare 4° cu 225 figuri și costă 8 corone (cu posta recomandat 8 cor. 50 bani). Recomandăm economilor noștri de vite această bogată scriere, până ađi singură în felul s'eu în literatura română. Din partea I a Manualului: Agrolgia s'eu „Agricultura generală“, 524 pag. à 5 cor., (cu posta rec. 5 cor. 50 bani) — și partea II, „Fitotechnia“ s'eu cultura specială a plantelor cu 611 pag. și 202 figuri. Prețul 8 (cor., cu posta rec. 8 cor. 50 bani).

„Cartea Plugarilor“ s'eu povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, crescerea vitelor etc. scrisă de Ioan Georgescu. Tracteză despre legumărit, gunoiu, lucrarea pământului, sămănături, vierit, pădurit, crescerea cailor, vitelor, galitelor etc. Un esemplar de 90 pag. costă 25

cr. (plus 3 cr. porto). Acastă carte a eșit numai acum de sub tipar.

„Stupăritul“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei, de Constantin Dimian, preot în Brețcu. O carte de 164 pag. format mare 8°. Prețul 80 cr. (cu posta 85 cr.).

Insoțirile de credit împreunate cu insoțiri de consum, de vânzare, de vieri, de lăptari etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de insoțiri, de F. W. Raiffeinssen. Edițiunea a V-a. Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiuului. Conține 227 pag. și costă 80 cr. (Cu posta 90 cr.).

Cele mai de lipsă cunoscințe despre Legea veterinară — o carte foarte necesară pentru economii de vite. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului. Conține 134 pag. format mare și costă numai 30 cr. (cu posta 35 cr.).

Cartea stuparilor săteni de Romul Simu. Cu mai multe ilustrațiuni în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului. Prețul 40 cr. trimis francat.

Grădina de legume, de Ioan F. Negruțiu, profesor în Blăși. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu e de cel mai mare folos practic și, pe cât scim, în literatura noastră de dincoace e singura scriere mai bună în această materie. Costă 25 cr. (plus 3 cr. porto).

Vinuri din p'ome, de Grinorie Halip, prof. la școala agronomică din Cernăuți. Este o carte de 96 pagini, în care se dau explicații și învățături amănunțite asupra modului, cum este a-se face tot felul de vin și must din felurite p'ome; cari p'ome sunt

mai bune pentru facerea vinului și cum este a-se manipula vinul pentru a ave gust bun etc. Prețul 20 cr. (prin poștă 23 cr.)

O carte valoroasă, scrisă de d-l Ioan Popea, profesor la școala române din Brașov. Cartea este intitulată: „Caractere morale, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne“. Acastă carte, atât prin esteriorul s'eu elegant, cât și prin cuprinsul s'eu bogat, de aproape 400 pagini, este o adevărată podobă în literatura noastră. Atragem asupra ei atențiunea tuturor Românilor iubitori de carte; în ea cetitorul va găsi o comoră nespuse de prețioasă de învățături, de mângăieri, de însuflețiri spre tot ce e moral, nobil și frumos. Prețul I fl. 25 cr. (cu posta I fl. 35.) Pentru România 3 Lei, la care este a se adauge și portul postal. — Se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“, la librăria N. I. Ciurcu și la librăria H. Zeidner în Brașov.

Cursul la bursa din Viena.

Table with exchange rates for Vienna, including items like Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Table with exchange rates for various banks and currencies, including Actii de-ale Băncei austro-ungară, Actii de-ale Băncei ung. de credit, etc.

Cursul pieței Brașov.

Table with market rates for Brașov, including Bancnota rom. Cump. 19.18 Vënd. 19.22, Argint român. Cump. 18.80 Vënd. 19.—, etc.

PUBLICAȚIUNE.

Conform ordinului magistratual Nr. 9248 se aduce prin această la cunoscință publică, că în decursul exercițiilor de pușcat, care se vor efectua pe locul de sub Ștejerișul mare pe livădile Cârștia-nului, se interzice umblarea pe numitul loc, în decursul acestora. Spre orientare se va ridica la casa de pușcat un steag roșu. Brașov, în 28 Iunie 1900. Căpitănatul orășenesc.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1900.

Main railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal-București, Copsa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, etc.), train types, and departure/arrival times.

* Nota: Orela însemnate în stânga stațiunilor, sunt a se ceti de sus în jos; cele însemnate în dr'apta de jos în sus. — Numeri încuadrati în [] cu linii mai negre înseamnă orela de noapte. — Semnul —> arată cu s'iga direcția, încetărnu mersu trenul.